

Öreg égi porta
 kapuja
 nyitva már,
 amonnan jődögél
 lefelé
 egy számár.
 Dávid a holdfényben
 nézi csak
 s hegedül:
 a számárhát ívén
 maga a
 Kisded ül.

Vári Fábián László: Csonkahét (részlet)

Hatások – fejlesztés, oktatás

TARTALOM

Előszó: Mátyus Aliz	3
G. Furulyás Katalin – Hunyadi Zsuzsa – Péterfi Ferenc: Kísérletek a közösségi részvétel erősítésére Tardoson.....	4
Borosán Lívia: Személyiségértelmezés a reformpedagógiákban.....	18
Borosán Lívia: Pályaorientáció.....	23
Kovács Ilma: Az elektronikus tanulás egyre változatosabbá válik	32
Udvarhelyi Éva Tessa: Vándorok kultúrák között. Az interkulturális tanulásról.....	37

OLVASVA – ÚJRA OLVASVA

Fehér József: A Zempléni Múzsza szellemiségének irodalmi és társasági közéleti alapjai.....	43
Pécsi Györgyi: Izgalmas közöny. Szükség van-e magyar irodalmi folyóiratokra?.....	46
Suhai Pál: Szívgyökér – levél Papp Árpád költői világáról Németh István Péternek.....	50
Pusztai Ferenc: G. Varga Györgyi válogatott nyelvészeti írásai.....	52
Iványi Tibor: A „paraszt” szó fejlődéstörténete, jelentésváltozatai	54

ARCKÉPEK

Benyhe János 1926–2010.....	58
Vilcek Béla: Nekrológ helyett – Utassy Józsefről.....	61

FELNŐTT TANULÓK HETE

„Vizsgán innen, vizsgán túl” – A nyertesek pályázatai Tóth Zsóka előszavával. Bíró Szilvia, Fábián Krisztina, Galbács Tiborné, Korcsmáros Györgyné, Miklós János, Pásztai Péter és Pásztiné Szűcs Andrea, Reisz Edina, Stankovics Erika, Széger István, Tóthné Pataki Csilla írásai.....	65
--	----

ESEMÉNYTÁR

IX. Csángó Nap Csíkszeredában (<i>Halász Péter</i>)	84
Dinnye a cseresznyéskosárban. Általános Művelődési Központok Országos Egyesületének vándorgyűlése (<i>Trencsényi László</i>)	88
Kodály Zoltán és Bartók Béla gyűjtőútján a Felvidéken (<i>P. Tófeji Valéria</i>)	90
Az Európa Kulturális Fővárosa Pécs, 2010. program keretében megvalósuló kulturális intézmények (<i>Egry Dóra</i>).....	94

E számunkat Petri György sörlátét-verseivel, feljegyzéseivel és Forgách András rajzaival illusztráltuk.

Alig vészik. Lassan heged.

Petri György

Berlin, 1986. szeptember 26.

SZIN

Előszó

2010-ben sokszor jutottam el felnevelő városomba, Pápára, részese lehettem ünnepeknek, beláthattam egy kisváros vonzó életébe.

Még júniusban egyszer a városi kórus teremtett ünnepet hallgatóinak az evangélikus templomban. Könnyű ruhákban csoportosultak az ismerősök a templomkertben, ők beszédek, a hangulat emelkedett volt. Október 6-án a református templomban az aradi vértanúk napját ünnepelték magukra adó gimnazisták, számukra valóan, állóképekben merevedett ki a tizenhárom egy-egy élethelyzete.

Kövy Zsolt református lelkész – a Tudományos Gyűjtemények levéltárosa és könyvtárosa, majd igazgatója, a város rendszerváltást követő alpolgármestere, a református gimnázium újraindításának kezdeményezője, a Pápa Város Erdélyért Alapítvány kuratóriumának elnöke, a Pápai Jókai Kör alelnöke, a Pápai Művelődéstörténeti Társaság tiszteletbeli elnöke, több mint 300 cikk szerzője – utolsó útja, a református templomból az alsóvárosi temetőbe, véget érni nem akaró menet kíséretében, elején a dunántúli lelkészek hosszú sorával, a Fapiac új házának erkélyéről családja karéjából lenéző kisfiúnak majd örökké emlékezetes kép marad.

November elején a Pápai Művelődéstörténeti Társaság választott új vezetőséget, az összejövetelt a Jókai Kör tette ünnepé, az először Balatonfüreden, a Jókai villa megnyitásakor bemutatott, Bódi Lászlóné által összeállított, Jókai műsorával. A közgyűlést Körmendy Kinga – az Országos Széchenyi Könyvtár levéltárosa – Széchenyi előadása tette még emlékezetesebbé, Széchenyi leveleinek idézésével.

Még azon az estén – s egy esti vonatindulás előtt Budapestre, még a napba ez is belefért –, a Pápai Nagy László Kör és a Pedagógus Művelődési Ház Nagy Lászlóra emlékezett, a költő pápai tanulmányai befejezésének 65. évfordulója alkalmából. Huszár János Nagy Lászlóhoz fűződő emlékeit idézte fel, közös diákkorukból. Nagy László nem tartott velük, nehéz járása miatt, diáksétáikon a városban, de kint állt a házuk közelében, ahol testvéreivel, s nagyanyjával élt – a Zöldfa, ma Világos utcában –, s várta őket. Az előadó szavaiból a közös iskoláról, az 1930-as, '40-es évek pápai Római Katolikus Polgári Fiúiskolájáról is érzékletes kép kerekedik ki, az iskola értesítőjének bemutatása révén. Ne képzeljük, nem bizonyítvány ez az értesítő, hanem egy, az iskoláról képet mutató könyvecske, szülőknék, családoknak.

Ha mindehhez hozzá szemez, hogy az őszi rendezvények már úgy zajlottak, hogy minden – a város főterén átsiető – ember, ha egy rátekintésre is, megállt a pápai Fő tér ásatásainál, nem mondom kevesebbet, mint hogy – amint ez a Napló online változatából, Nagy Imre tollából is kiderül – az egész várost ünnepi izgalomban tartja a kibontakozó középkori temető, csontvázakkal. S mindez egy barokk főter közepén, egy klasszicista nagytemplom előterében. Pereg a történelem a városlakók szeme előtt.

Mátyus Aliz